

W

WONEN

Huisdokter

Verwarming volledig uitzetten of niet?

„Wat is het meest energiebesparend: overdag je verwarming volledig uitzetten en het huis laten afkoelen of de verwarming op 16 graden laten staan omdat je dan minder energie nodig hebt om weer aan 20 graden te komen?”

De hoge verwarmingskosten nemen tegenwoordig een serieuze hap uit het huishoudbudget. Het hoeft dus niet te verbazen dat Livios regelmatig vragen krijgt over energiebesparende maatregelen.

Volgens Dries Maes van Vito verlies je wel degelijk minder energie als je je woning laat afkoelen als je overdag niet aanwezig bent of 's nachts, als de thermostaat dat toestaat.

Het kan wel aanleiding geven tot comfortproblemen. Het is natuurlijk niet leuk als je iets vroeger thuiskomt: dan is het te koud en moet je nog een uur wachten vooraleer het weer warm is. Sommige vakmensen raden daarom aan de temperatuur constant op 20 graden te houden, dan is een goed comfort verzekerd. Dat is juist, maar het is zeker niet energiebesparend.

Het huis mag ook niet te hard afkoelen. Bij lage temperaturen is de relatieve vochtigheid veel hoger, wat een slecht effect kan hebben op bijvoorbeeld oud parket, dat dan gaat vervormen. Maar dat gebeurt pas bij temperaturen onder de tien graden. „Als de woning op een minimumtemperatuur tussen 12 en 16 graden wordt gehouden als je afwezig bent, is dat gevaar veel kleiner en zul je inderdaad meer energie besparen”, besluit Dries Maes.

► Zit u met een prangende vraag rond bouwen of renoveren? Surf naar www.livios.be. Een professioneel panel formuleert er een oplossing voor uw probleem.

TWEE OUDE HUISJES WORDEN EEN EIGENTIJLDE STADSWONING

Kunst in de hoofdrol

Z

E hebben geluk gehad, beseffen de vijftigers Claudine en Pierre. Hun eisen lagen nogal hoog. Ze wilden hun unieke woning in Ronse wel opgeven, maar alleen als ze een huis vonden mét garage op maximaal tien minuten lopen van het centrum van Gent. En als de architectuur ook nog bijzonder kon zijn, was dat mooi meegenomen. „Snap je waarom we nauwelijks getwijfeld hebben toen we dit complex zagen?” zegt Claudine. „We zijn op vrijdag komen kijken en op maandag hebben we toegezegd.”

Het complex bestond uit twee bijna identieke woningen uit het einde van de negentiende eeuw, met tussenin een onbebouwde strook met toegangspoort. De geschiedenis leidt meer dan honderd jaar terug. In 1894 werden hier twee langgerekte paardenstallen gebouwd. De woonhuizen aan de straat zijn pas in 1921 toegevoegd, door de architect Jacob Gustaaf Semeij.

De hele straat ademt dezelfde sfeer. Dat het terrein bo-

Een beeldhouwwerk speelt de hoofdrol in dit huis in Gent. Vanuit iedere hoek ontvouwt zich een ander zicht op de liggende dame, die de sleutel is geworden van een bijzondere renovatie. Annelies Rutten, foto's Yvan De Saedeleer

vendien enkele bijzonderheden had, zoals het trapgeveltje achter aan de paardenstal, leidde ertoe dat Monumentenzorg zeer nauw bij de renovatie betrokken was. Het uitgangspunt vonden de bewoners interessant: van hen werd verwacht dat ze de oude architectuur zouden respecteren, maar voor de nieuw te bouwen volumes resoluut voor een hedendaagse stijl zouden gaan. Pierre: „Architectuur die de tijdgeest van beide periodes weerspiegelt, dus. In die vraag konden wij ons vinden.”

Trap in inox

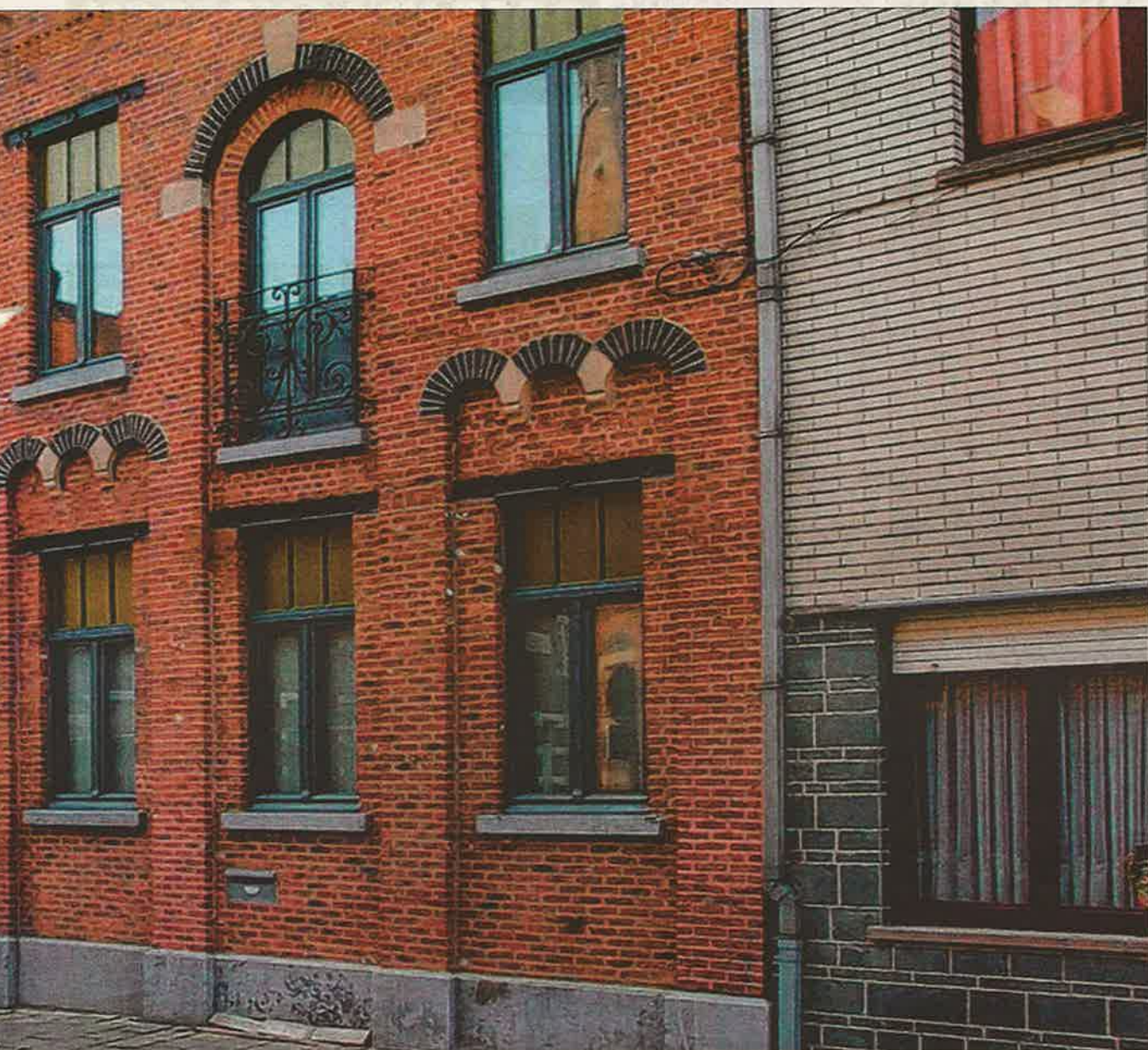
Het onbebouwde stuk bood

schitterende kansen om de twee woningen met elkaar te verbinden. Rechts wilde het echtpaar zelf gaan wonen. Links zou de garage blijven, met erboven een studio voor de dochter. De uitdaging was om van de centrale onbebouwde zone een architecturaal interessante circulatieruimte te maken. De aanpak daarvan zou het gezicht van de woning in grote mate bepalen. De keuze van de architect was dan ook een breekpunt voor de bouwers. „We zochten iemand met ideeën, maar ook iemand waar we ons persoonlijk goed bij zouden voelen”, zegt Pierre. Op basis van haar oudere realisaties namen

ze contact met de Brugse architecte Claire Van Biervliet.

Pierre: „Toen we haar de eerste keer zagen, wisten we dat het goed zat.” „Dat geldt ook voor mij”, vertelt de architecte. „Het project is een schitterende wisselwerking geweest, waarbij we elkaar geïnspireerd hebben.”

Het nieuwe volume is de blikvanger geworden. Een ultralichte constructie met inox trap wordt voor- en achteraan afgesloten met een vlak in glas en arduin. De moderne materialen contrasteren met de ruwe bakstenen muren — vroeger buitengevels — die binnen zichtbaar bleven. Centraal in het complex ligt een water-

partij met halfhoge muur, die het zicht breekt en het licht weerspiegelt naar de keukenruimte.

Toen de architecte met dat voorstel op de proppen kwam, konden de bewoners hun ogen niet geloven. De muuropening was precies groot genoeg voor een van hun lievelingsobjecten: een kunstwerk van de Bruggeling Adelin De Craene, dat een dame voorstelt, die met het gelaat naar beneden op een sokkel rust. Het beeld is letterlijk het hart geworden van de woning. Vanuit iedere ruimte zie je het weer in een ander perspectief. Doordat de muur slechts onderaan een opening heeft, kan de bezoeker ook al een stukje van de tuin ontdekken, terwijl in de tuin zelf de geborgenheid behouden blijft.

De sfeer van toen

De oude paardenstal aan de rechterkant werd omgevormd tot een ruime en lichte leefruimte, die met grote ramen uitziet op de zuiders aandoen-

„De architectuur moest de geest van zowel eind 19de als begin 21ste eeuw weerspiegelen”

de binnentuin. De moderne keuken vooraan is de ultieme kookplek voor amateur-kok Claudine. Ze bestaat uit een massief zwart kastenblok met geïntegreerde eethoek en een rood-witte kook- en kastenwand, waar de kok zich helemaal kan uitleven. Een grappig detail is de wijnkelder vooraan. Om ruimteverlies te vermijden, werd gewerkt met een toegangsluik in de parketvloer, dat zich als een doos van Pandora laat openen en sluiten met een magnetisch systeem.

De sfeer van de stal is nog goed voelbaar op de verdieping, waar onder dak bureau, bibliotheek, slaapkamer, badkamer en dressing een plekje kregen. Het ingebouwde maatmeubilair zorgt ervoor dat geen enkele ruimte als overdadig wordt ervaren en de sfeer overal licht en ingetogen blijft.

Aan de overkant ligt beneden een garage voor twee wagens. Pierre en Claudine zijn vooruitziende bouwers. Het achterste deel van de garage

kan later worden afgesloten, zodat bij eventuele mobiliteitsproblemen een slaapkamer op de gelijkvloerse verdieping kan worden gemaakt.

De bewoners gaan er prat op dat ze zoveel mogelijk van de oude architectuur behouden en zelfs gevaloriseerd hebben. De bakstenen zijn gerecupereerd en eigenhandig door de bouwheer schoongemaakt, net zoals de dakpannen en de arduinen tegels van de trapgevel. Door de keuze van materialen en kleuren en door het nieuwe schrijnwerk naar oud model te maken, komt de oude gevelarchitectuur veel beter tot zijn recht.

Dat nieuwe bouwkunst oude architectuur naar een hoger niveau kan tillen, is met dit project op een prachtige manier bewezen.

► Architecten
Claire Van Biervliet -
Rik Vanhulle
www.clairevanbiervliet.be
www.rikvanhulle.be